

Kicsinosították a lovat

Átalakulásra kész a Szegedi Ruhagyár

– Idén a kapacitás felét nyugati partnereink kötötték le, a belföldnek már csak alig-alig dolgoztunk, s a közületi megrendelések is fokozatosan csökkentek. Mivel a folyamat nem áll meg, elképzelhető, hogy jövőre a kapacitás 70–80 százaléka tőkés exportra termel. Szegeden szabászati és varrodai üzemet működtetünk (ez utóbbi jórészt a nyugati cégek igényeit elégíti ki), két távolabbi egységünk közül pedig a bácsalmási gyár már teljes egészében a tőkés termelésre állt át. A másik, a szentesi idén fele-fele arányban kapott egyrészt a honvédségtől, másrészt nyugati partnereinktől munkát. Jövőre ez az arány eltolódik – a közületi termelés rovására. A létszámot mindkét gyárunkban tartjuk, nagy szükség van a bácsalmási 365, valamint a szentesi és nagymágocsi 300 aszszony munkájára. Egyedül Szegeden lesz létszámcsoökkentés, de csak a nem termelő területen. A gépek mellett még így is kevesen ülnek – ezerszázan –, legalább száz dolgozóra szükségünk lenne.

– Amikor a megyében száz emberre hét álláshely jut, a Szegedi Ruhagyárban munkaerőhiány van?

– Az idei 29 százalékos bővefejlesztés ellenére is alacsonyak a keresetek, és nehéz, két műszakos, fizikai munkáról van szó. Akiket a munkaügyi központ „kiközvetít”,

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Nincs olyan ágazat a mai magyar gazdaságban, amelyikben ne küzdenének súlyos gondokkal a cégek. A leglátványosabb azonban a hazai textil- és konfekcióipar összeomlása. Aminek ugyanis a vásárló örül – hogy mindenféle nyugati és távol-keleti portéka közül válogathat a boltokban –, az csapás a honi gyártó számára. Hisz amúgy sem öltözködik a jónép, nem telik rá neki, s ha mégis vesz, akkor a külföldi cucc iránt mutat inkább hajlandóságot.

Ilyen ismeretek birtokában kértem találkozót Juhász Gézáttól, a Szegedi Ruhagyár vezérigazgatójától, s igencsak eltárgyaltam a számát, amikor közölte: 55 millió forint lesz az idei nyereség. Ami persze köszönhető a hosszú évek alatt, tőkés partnerekkel kialakított – a múlt rendszerben lenézett – bértmunkás kapcsolatnak.

csak azért jönnek, hogy igazoltassák: a nálunk elérhető jövedelem alatta marad a munkanélküli-járadék összegének. Az utolsó hóna-

pokban harminc vietnami is foglalkoztattunk – kölcsönbe kaptuk őket a textilművektől –, deők hamarosan hazautaznak.

– Hogy milyen eredménnyel sikerül zárni az évet, arról már esett szó. Mekkora árbevétel áll mögötte?

– Árbevételünk eléri az 1,2 milliárd forintot. Az 55 milliós eredmény az árbevétel arányában nem túl jelentős, de 15–16 százalékos vagyonarányos nyereségnek felel meg. Nyugaton körülbelül ennyi a hozadéka a pénznek, ha bankba teszik.

– Jelenleg a cégek átalakulásának van szezonja. Ha már nyugati összehasonlítást említett, ez azt jelenti, hogy van remény külföldi tőkebevonásra a ruhagyárban is?

– Egyelőre nálunk is a következő lépés a részvénytársasággá alakulás, ami valószínűleg 1992-ben következik be. Nem kapkodjuk el a cégtáblacserét. Hosszabb ideje kapcsolatban állunk egy tanácsadó céggel, a Ramsys-szal, már átvilágította a ruhagyárt. Az átalakulást azonban csak akkor kezdjük el, ha 150-200 milliós tőke összegjön. Ilyen háttérrel már nem kellene hiteleket fölvennünk a termelés folyamatosságának fönntartására, s mint idén is, kamatokra kifizetni 80 millió forintot. Mindeközben tárgyalunk külföldiekkel is, akik végigjárták a vállalatot. Alapjában véve csak két kifogásuk volt, az egyik az alacsony jövedelmezőség, a másik a kiszolgálószemélyzet magas aránya. Hát ezért a létszámcsoökkentés, a ló kicsinosítása!

FEKETE KLÁRA

FÓKUSZ

LOPJÁK A RENDSZÁMTÁBLÁKAT. A szegedi rendőrök körülbelül egy hete tapasztalják, hogy a Tisza-parti városban divatba jött a rendszámtáblák lopása. Naponta 5-6 gépkocsit fosztanak meg azonosító táblájától. Eddig egyetlen tettest sem sikerült lefűlelni. A rendőrség csak gyanítja, hogy a tolvajok lopott autókra, vagy külföldről behozott, illetve külföldre szállítandó kocsikra szerelik az ilyen módon megszerzett táblákat. A rendőri arra kéri a lakosságot, hogy ha bárki szemtanúja rendszámtábla-leszerelésnek, értesítse a rendőrséget.

ISMÉT ÉRKEZNEK A MENEKÜLTEK. Néhány napos átmeneti csökkenés után ismét sok jugoszláv menekült érkezik hazánkba – mondta hozzátartozó Zubek János határőrségi szövegéből az MTI érdeklődésére, hozzátéve: a hét végén 235-en kértek ideiglenes menedéket. Ugyancsak a hét vége krónikájához tartozik, hogy a jugoszláv határszakaszon elfogtak egy-egy 22, illetve 32 tagú kínai csoportot, amelyek Jugoszláviába kívántak átszökni, embercsempészek segítségével. A hegyeshalmi határátkelőnél egy cseh-szlovák rendszámú ponyvás teherautóban akartak Ausztriába átcsempészni 38 törököt.

KÁRPÓTLÁSI HAJRÁ. Finiséhez érkeznek a kárpótlások iránti kérelmek benyújtása, hiszen a határidő egy hét múlva, december 16-án lejár. Az elmúlt hét során 60 ezren adták be igényüket, a kérelmek mintegy 250 ezer vagyontárgyat érintenek. Kétszázharmincezer földre, 12 ezer házra, 5 ezer pedig vállalkozásra vonatkozik – közölte az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal. December 5-ig összesen 447 ezer igénybejelentés érkezett 1 millió 600 ezer vagyontárgy utáni kárpótlásra a hivatalhoz. A legtöbb igénylő Békés (40 626), Bács-Kiskun (32 202) és Jász-Nagykun-Szolnok megyében (31 701) jelentkezett.

LJUBLJANAI HÍR. A szlovén fővárosban megkezdte munkáját Németország főkonzulátusa. A szlovén kormány viszont az európai biztonsági és együttműködési értekezlethez azzal a kérelemmel fordult, hogy nyilvánítsa törvénytelennek Jugoszlávia képviseletét ebben a szervezetben.

ÚJSÁGÍRÓ-RIADALOM. A rendkívüli biztonsági intézkedések ellenére mégis megtörtént az, ami még normális körülmények között sem történhetne meg: az összesereglett több száz újságíró nagy riadalmára a maasrichti csúcs sajtóközpontjában véletlenül elsült egy holland rendőr fegyvere. A pisztoly akkor lépett működésbe, amikor viselője elejtette. A rendőri „akció” eredménye: kilenc milliméteres lyuk az egyik ablaktáblán. A rendőrség, mentve ami még menthető, sürgősen könyvespolcot helyezett az üveg elé.

FALÁNK CSIMPANZ. 65800 font kártérítést kapott a londoni állatkerttől az a tízéves iráni kislány, akinek három ujját letépte egy csimpánz. A lány ügyvédei csalódottak az ítélettel, fellebbezést fentolgtatnak, mondván, Iránban a lány majdani férjhez menetele kizártnak tűnik. Az állatkert egyébként eredetileg 80 ezer fontot ajánlott fel kártérítésül, s a per elkerülése végett. Az ügyvédek szerint 135 ezer font lenne a méltányos összeg.

A polgármesteri tanácsadó testület ülése

A „libás hölgy” távozik

Távolítsák el a színházzal szembeni Tanácsköztársaság-élművet, népnyelven szólva a „libás hölgyet”! – ezt javasolja az önkormányzatnak a polgármester tanácsadó testülete. A tegnap délutáni ülésen arról is döntöttek, hogy a szobrot egy később kialakítandó skanzenben helyezték el.

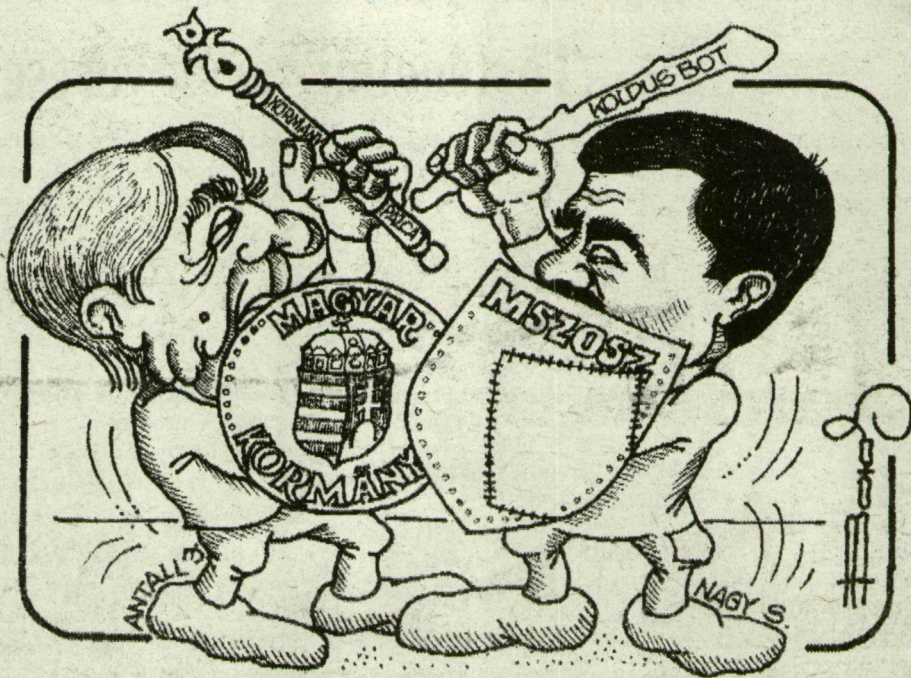
Az utca neve, hol az emlékmű áll: Tanácsköztársaság. A javaslat szerint ez is megváltozna: a híd lábától a színházig Bástya utca, onnan a Radnóti gimnáziumig Stefánia lenne az új név. Ha ezt a közgyűlés elfogadja, a Délmagyarország lakcíme is megváltozik, hiszen a sajtóhöz jelenleg a Tanácsköztársaság u. 10. szám alatt található.

Javaslat született néhány városrész és több utca nevének megváltoztatására. Fodortelep helyett Fodor-kert, Északi városrész helyett Agyagvölgy, Hattyastelep helyett Hattyas, Ságváritelep helyett Kecskés, Szentmihálytelek helyett Szentmihály a tervezett új név. Az utcák neve a következőképpen változik: A Gladics József u. Trencsényi u.-ra, a Stéhlí

István u. Szokolcai u.-ra, az Eszperantó. u. Orgona u.-ra, a Hámán Kató u. Zöld kert u.-ra, a Gyapjas Pál u. Szent-Györgyi Albert u.-ra. Petőfitelepen a Fürst Sándor u. Füst u.-ra, a Sallai Imre u. Nagysálló u.-ra, a Lówy Sándor u. Láng u.-ra, a Vadas Márton u. Patak u.-ra. Új-Petőfitelepen a Bástya sor Csengő sorra (a belvárosi Bástya u. miatt.) Szentmihályon a Vörös Hadsereg u. Terehalmi u.-ra, a fűtoca Kapisztrán u.-ra. Gyáláréten a Komszomol u. Koszoru u.-ra. Szőregen a Makarenko u. Mimóza u.-ra, a Népfront köz Napfény közre, a Zalka Máté u. Máté u.-ra, Kiskundorozsmán a Tizenkilences u. Nagyszeg u.-ra változik a javaslat szerint.

A bizottság egy Pofosz által előterjesztett kopjafamemóto kapcsán azt a javaslatot támogatta, hogy írjanak ki pályázatot '56-os emlékmű felállítására, bár egyetértő bólogatás övezte Kass János javaslatát, mely szerint egy méltó helyen fölállított emléktáblán elegendő lenne felsorolni a hősök neveit.

M. T.

TARTALOM

Dicstelen évforduló	2
Átfogó tisztújítás	3
RocksaRock	4
A metodisták	5
A hírlapkézbesítő	6
Jogászélet	7
Salvadori döntetlen	8
Visszatérés a szülővárosba	9
Sulyok Erzsébet tárcája	16

Fizetség

Már hetekkel ezelőtt feltűnt, most aztán csaknem kiszűrik a szememet azok a versenytárgyalási felhívások, pályázati kiírások, melyek egy-egy majdan megépítendő ez vagy az – várost elkerülő útszakasz, százszemélyes szociális otthon, csónakázó környékének – megtervezésére és/vagy kivitelezésére szólítják ringbe a tervezőket, kivitelezőket. Na, mondja a felületes olvasó, végre versenyben mérik meg a jobb, az olcsóbb, s szakszerűbb. (Vagy talán a rövidebb határidővel dolgozó?...) A hirdetések ettől persze még nem volnának feltűnőek.

Am ha az ember végigolvassa e pályázati felhívásokat, s többet is egymás után, észre kell vennie: a lényeg közlése után, mintegy melleslegesen, a pályázat kiírói odavetik, hogy „a programterv és a részletes megrendelői kikötések átvehető 10 ezer forint befizetése mellett, mely összeg nem kerül visszatérítésre”.

Megrökönyödésünknek valószínűleg nem a magyartalan fogalmazás lesz az elsődleges oka – bár az ilyen nyelvi „kerülők” is rászolgálnának! –, hanem a tízezer forint... Vagy 15. Vagy 25 ezer. Az utóbbi sem ritka, lásd a napilapok hirdetési oldalait!

Hogy is van ez, kérem? Úgy van, ahogy egyik építészismerősem megfogalmazta a minap: „az olyanra elítélt szellemi kizsákmányolás, az alkotómunka inflációja fokozódik. Eddig sem voltunk túl jól fizetve, de azért néha még kaptunk erkölcsi elismerést legalább. Mára mindez a múlté: mi fizetünk, hogy dolgozhassunk. Persze, igazi feladat alig akad, fizessen hát, aki tervezni szeretne. Úgy is csak 'megálmodjuk' az ötleteinket, aztán papírra vetjük – semmiség az egész!...”

Ugye értik? Az történik, mintha a cipész fizetne, hogy megsarkalhassa a csizmánkat, az orvos, hogy receptet írhasson fel és a benzinkutas is markunkba nyomma egy tizest, mert nála tankolunk. Szóval, az fizetne, aki az adott feladatra vállalkozik, s annak, aki azt megrendeli.

De szép is lesz az, kérem, amikor életünk minden területén imígyen átfordulnak a dolgok! Igazán csak hálások lehetünk a megrendelések hiányában megélhetési gondokkal küszködő építész-társadalomnak, hogy megértvén az idők szavát, egy lépéssel előttünk járva mutatja a jövő útját...

Utóirat: Tisztelt Főszerkesztő Úr! Kérem, hogy Fizetség című cikkem közléséért szíveskedjék a mellékelt csekken a DM Kft. számára általam előzetesen befizetett összeget átvenni. További gyümölcsöző együttműködésünkben reménykedve maradok hálás, hűséges és készpénzfizető újságírója:

PÁLFY KATALIN